

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 21. december 2016 af Østre Landsrets 1. afdeling
(landsdommerne Thomas Lohse, Ole Græsbøll Olesen og Camilla Felbo (kst.)).

1. afd. nr. B-892-16:

A

(advokat Jakob Fink)

mod

Ankenævnet for Patienterstatningen

(Kammeradvokaten v/advokat Christian Bo Kolding-Krøger
v/advokat Aleksander Lind)

Københavns Byrets dom af 17. marts 2016 (BS 36A-2388/2015) er anket af **A**

med påstand om, at indstævnte, Ankenævnet for Patienterstatningen, tilpligtes at
anerkende, at hendes patientskade ikke er forældet, og at sagen derfor skal hjemvises til
fornyset behandling.

Ankenævnet for Patienterstatningen har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

På grund af smerter i hovedbunden rettede **A** i december 2009 hen-
vendelse til **B**. Af journalnotat fra hospitalet fremgår blandt andet:

"17-12-2009

B

,

C

;

Pt. har i går eftermiddags ringet grædende herind, fordi hun har kraftige smerter i hovedbunden, efter at hun har fået farvet hår 4 uger efter operationen. Kontrol i dag. Pt. er bange for, at sårene skal springe op. Det går måske en smule bedre. Smerterne lokaliseret til cikatricerne i fossa temporalis, ned foran ørerne, gående ud under hårbunden, hvor hun føler, at det hele strammer.

Objektivt

Ved inspektion af hårbunden er arrene lettere hyperæmiske. Der er ingen umiddelbar allergiske eller toksiske reaktioner.

Smerterne opstod umiddelbart efter hårfarvningen, hvorfor man må tilskrive hårfarvningsproduktet som værende årsag."

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af A ,der har forklaret blandt andet, at hun troede på lægernes forklaringer om, at der var tale om en hudsygdom eller en psykisk sygdom. Hun bad selv om at komme til dermatolog.

Procedure

Parterne har for landsretten gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed, idet A dog ikke har gjort gældende, at forældelsesfristen er afbrudt ved B's anmeldelse den 17. februar 2011.

Landsrettens begrundelse og resultat

Patientforsikringen modtog den 7. juni 2013 anmeldelsen underskrevet den 24. maj 2013 af A . Heraf fremgår, at skaden i form af løbende komplikationer efter operationen er "startet i 2010" og siden er blevet forværret gennem tiden.

Af Højesterets dom af 8. december 2003 (UfR 2003.0 H) fremgår, at forældelsen efter den dagældende forældelseslovs § 3 først regnes fra det tidspunkt, hvor den erstatningsberettigede har fået kendskab ikke alene til selve skaden, men også til at denne kunne være forårsaget af sygehusets behandling eller muligvis kunne være undgået ved en anden behandling og dermed til, at der kan være grundlag for et krav om erstatning efter patientforsikringsloven.

Dommerne Thomas Lohse og Camilla Felbo udtaler:

A blev behandlet på B den 28. oktober 2009. Af hendes forklaring for byretten fremgår, at hun i december 2009 fik farvet hår, og at hun et stykke tid efter fik det dårligt. Hun oplevede brændende, stikkende fornemmelser i panden, i venstre øje og på kinden, og at hun henvendte sig til B, hvor hun var blevet opereret.

A var derfor den 17. december 2009 til konsultation på B. På baggrund af journalnotater fra hospitalet og A's forklaring lægges det til grund, at lægen ved konsultationen ikke kunne finde noget galt, og at hun fik oplyst, at det måtte skyldes hårfarvningen. Hun modtog medicin og i februar 2010 en injektion, som ikke havde nogen effekt. Den 27. marts 2010 begyndte hendes ar at bløde i forbindelse med fjernelse af make-up, hvilket fik hende til igen at kontakte B, hvor hun kom til en ny konsultation den 14. maj 2010.

Af journalnotat af 14. maj 2010 fra B fremgår blandt andet, at A henvendte sig og oplyste, at hun i løbet af de sidste tre måneder havde fået tiltagende gener på nedre og øvre øjenlåg, og at hun tilskrev det, "at hun for et ½ år siden har fået foretaget operation på nedre øjenlåg, og at karsprængningerne udgår fra arrene". Endvidere fremgår, at lægen ikke troede, at det umiddelbart havde noget med kirurgien at gøre.

Uanset at lægen fra B den 14. maj 2010 oplyste, at han ikke mente, at det havde noget med kirurgi at gøre, finder vi efter en samlet vurdering af forløbet op til konsultationerne den 17. december 2009 henholdsvis den 14. maj 2010 sammenholdt med de oplysninger, hun gav i anmeldelsen til Patientforsikringen, at A senest den 14. maj 2010 havde eller burde have fået kendskab til, at der i forbindelse med operationen den 28. oktober 2009 kunne være sket en skade som følge af B's behandling af hende.

Da anmeldelsen til Patientforsikringen først er modtaget den 7. juni 2013, er A's eventuelle erstatningskrav forældet, jf. § 59, stk. 1, i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. Vi stemmer derfor for at stadfæste byrettens dom.

Dommer Ole Græsbøll Olesen udtaler:

Det fremgår blandt andet af journalnotat af 14. maj 2015 fra . B , at

A henvendte sig og oplyste, at hun i løbet af de sidste tre måneder havde fået tiltagende gener på nedre og øvre øjenlåg, og at hun tilskrev, ”at hun for et ½ år siden har fået foretaget operation på nedre øjenlåg, og at karsprængningerne udgår fra arrene”. Endvidere fremgår, at lægen ikke troede, at det umiddelbart havde noget med kirurgien at gøre, og at A blev henvist til dermatologisk konsultation. Af journalnotat fra privathospitalet af 18. maj 2010 fremgår blandt andet, at en positiv lappeprøve over for nogle nærmere angivne stoffer næppe havde noget at gøre med de aktuelle hudproblemer. Endelig fremgår af journalnotat af 10. juni 2010 fra B , at A lette rosaceaforandringer er bedret i den forløbne tid, og at hun er opfordret til at fortsætte med at tage nogle tabletter og alene fortsætte med en creme, ligesom det blev antydnet over for hende, at hendes fremstilling af symptomerne kunne tyde på, at hun havde en psykisk sygdom.

Under disse omstændigheder må det lægges til grund, at A ikke senest 3 år før Patientforsikringens modtagelse af anmeldelsen den 7. juni 2013 har fået eller burde have kendskab til, at den anmeldte skade i form af komplikationer efter operationen i 2009 kunne være forårsaget af privathospitalets behandling af hende. A's eventuelle krav kan derfor ikke anses for forældet, jf. § 59, stk. 1, i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. Jeg stemmer derfor for at tage A's påstand til følge.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

A skal betale sagsomkostninger for landsretten til Ankenævnet for Patientforsikringen med i alt 30.000 kr. Beløbet omfatter udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ved fastsættelsen af beløbet til dækning af udgifterne til advokatbistand er der ud over sagens værdi taget hensyn til sagens omfang og varighed.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal A betale 30.000 kr. til Ankenævnet for Patienterstatningen.

Det idømte skal betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 21-12-2016

Pia Spange
kontorfuldmægtig